

Nico

Verdorie, waarom is dit jou overkomen? Verdorie, we missen je. Nico, onze beste vriend. Je was of bent een zalige gast. Een paar jaar geleden leerden we je allemaal kennen in onze fietsclub. Tussen ons fietste je bijna elke zondag. Je bent tof, je hebt een zalige lach. Je lachte altijd. Ik trok me aan je op. Liefst fietste ik naast je want dan ging ik sowieso plezier hebben. Je maakte grapjes die ik nu nog weet.

Je luisterde altijd zo goed. Niks vond je belachelijk. Een paar weken later wist je nog precies wat er gezegd was of wat ons bezighield. We mochten na de fietsrit bij je thuis koffie komen drinken.

Als ik je een tijdje ni hoorde was je daar terug. Jij of ik. We hebben leuke dingen gedaan: op cafétje, eens uitgaan, dansen, eens lekker eten of drinken.

Als ik wat droevig was, hoefde jij niks te doen ons(me) op te krikken, **dat ben jij!!**

Verdomme Nico, onze goeie vriend ! We missen je !

Onze troost is mss dat we je later mss terug tegenkomen, dat hoop ik. Daar rekenen we op.

We missen je, lieve Nico, in ons hart, diep in ons hart. We houden van je en nu hebben we algoed of enkel nog elkaar. Dikke knuffel en liefs van ons allemaal.